

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜNAYDIN

ustura 73

-Üvey annesinin
huysuzluğunu
bize söyledi
diye onun
yanında
ağzını bıçak
açmıyor.

Gülün, diyorlar bize, bugün Anneler günü,
Anası ağlayanın kim görmüş güldüğünü ?.

Şimdiki çocuklar harika

ÇOCUĞUN HAKKI

Amerikalı karı-koca , oğullarıyla sinemadaydı.Çocuk, filmde anlayamadığı şeyleri babasına soruyordu:

-Baba,XIII Lüi ,kimin kocası?

-Bilmiyorum oğlum.

-Bu savaş hangi yılda olmuş?

-Bilmem...

-Peki,sonunda kim kazandı baba?

-Valla,bilmem ki...

Anne,

-Sus artık oğlum ,dedi, babanın canını sıkma!

Baba,

-Bırak canım,sorsun ,dedi, öğrenmek çocuğun hakkıdır.

USTURA

Anneler gününde bütün annelere ve çocuklara mutluluklar,bütün babalara sabır ve kolaylık diler.

ANLIYOR

Küçük kız,sevinçle,
-İngilizce her konuşulanı anlıyorum anne...dedi.

-Aman ne iyi...Demek,öğretmenin ne derse anlıyorsun?

-Hayır canım,ben yalnız kendi dediklerimi anlıyorum daha...

ANNELER GÜNÜ

Sana söylüyorum da inanmıyorsun reis. Bu zemâne veletleri insana dokuz takla attırır, sonra ayakyolu nerde diye sorar. Bak, manzaraya bak!

Sofranın bir ucunda koca, öbür ucunda karısı, aralarında da sekiz yaşındaki oğulları.. Akşam yemeği yiyorlar... Kadının suratı asık.

-Ne var karıcığım?

Karıcığı gözünün ucuyla çocuğa bakıp cevap veriyor!

-Hani bişeyden şüpheleniyordum ya? Şüphesi filan kalmadı artık. Oldu galiba...

-Ne oldu?

-Elinin körü oldu... Ayın kaç bugün?

-Bilmem. Altısı mı, yedisi mi?

-Eeee?

-Eeee?

Adam bir an çorbasını karıştırıyor, düşünüyor, sonra kaşık elinden düşüyor!

Ne tesadüf

-Baba, sen nerde doğmuşsun?

-Van'da.

-Ya annem?

-Edirne'de.

-Ben?

-Ankara'da.

-Üçümüzün bir evde buluşmamız ne tesadüf değil mi?

Dokuz Ay

Orhan Boran

-Şimdi anladım.. Eyvah! Sahi mi söylüyorsun?

-Yok, sana iltifat ediyorum.

-Şışşt!

İkisi de susup çocuğa bakıyorlar. O, bardağın altına hapsettiği sineği seyretmekle uğraşıyor... Bir an daha ge-

çiyor. Adam bir cigara yakıyor.

-Hay aksi şeytan...

-Zamanında düşünseydin.

-Bırak şimdi canım, çocuğun önünde...

Çocuk, bardağın altındaki sineği koyveriyor, ikisinin de suratına ayrı ayrı bakıyor:

-Tamam.. Dokuz ay bu suratınızı çekecek -sek işimiz var demektir.

Ne buyrulur reis? Biz o yaşlarda, horozlar tavukları döğmek için kovalar sanırdık, dii mi?

-İçerisini dikizleme, yoksa bütün hayalın yıkılır.

Aziz Nesinden bir hikâye:

Yazarın "Şimdiki
çocuklar harika"
adlı kitabından :

AYIP BİR LÂF

Babamın çalıştığı fabrikaya yeni getirilen makineleri kurmak için bir Amerikalı mühendis çağırmışlar. Fabrikada herkes birbirine sık sık ayıp bir lâf söylermiş. Babam, o gece, bu ayıp lâfı da olduğu gibi söyledi. Pek öyle bilinmeyen bir lâf değil bu. Okulda da sık sık söylenir. Anlamışsındır.

Amerikalı, ustabaşı olan babama, her yerde, herkesten duyduğu bu lâfın anlamını sormuş. Babam da doğrusunu söylemeye utanmış, hem de bu lâfın İngilizcesini bilmiyormuş. Onun için,

-Bu söz teşekkür ederim, "Tenkyu" demektir.. diye atmış.

Amerikalı pek şaşmış,

-Yaaa, demiş, siz ne kadar terbiyeli insanlarmışsınız. Biz yeryüzünün en nâzik insanları diye Çinlileri bilirdik. Avrupa'nın en nâzik insanları diye de İngilizleri biliriz. Onlar da durmadan birbirlerine her şey için teşekkür ederler. Ama siz, birbirinize daha çok teşekkür ediyorsunuz. Çok yer gezdim, ama hiç bir yerde sizin kadar çok teşekkür eden insanlar görmedim. Bundan sonra gideceğim yerlerde, sizin bu konuşma inceliğinizi anlatacağım.

Babam da söylediği yalan olumlu bir işe yarayacak diye sevinmiş.

Bu konuşmanın ertesi günü Amerikalı mühendis fabrikaya gelmemiş. Yalnız ertesi gün değil, dört gün fabrikaya uğrama-

miş. Oysa yapılacak çok da iş varmış, kurulacak makineler ortada dağınık duruyormuş. Fabrikadakiler telâşlanmışlar. Aramışlar, taramışlar, mühendisi ne kaldığı otelde, ne gittiği yerlerde bulabilmişler. Kaybolduğunun dördüncü günü mühendis çıkagelmiş. Gelmiş ama, eli yüzü sargılar içinde. Amerikalıyı büyük bir trafik kazası geçirdi sanmışlar.

Amerikalı mühendis fabrika-

dan çıkmış, kaldığı otele gidecekmiş. Bir arabaya binmiş. İnsanlarda yeni öğrendikleri kelimeleri kullanmak merakı vardır ya, Amerikalı da parayı şoföre verirken Türkçe teşekkür etmek istemiş. Teşekkür ediyorum diye babamdan öğrendiği o ayıp lâfı söyleyince, şoför de ona, -Sensin! diye bağırmış.

Amerikalı, şoförün sertleşmesini anlayamamış, bir daha o ayıp lâfı söylemiş. Söyler söylemez de burnunun üstüne yumruğu yemiş. Neye uğradığını şaşırarak Amerikalı, kendisini şoföre beğendirsin diye boyuna o lâfı tekrarlar, şoför de boyuna yumruğu indirir. Ne yapmış, Amerikalı da kendini yumruklarıyla savunmak zorunda kalmış. Ordu toplananlardan birkaçı, Amerikalıyı şoförün elinden çekip kurtarmışlar. Amerikalı da bu iyiliği yapanlara, öğrendiği o sözle teşekkür etmiş. Bu sefer, kavgacıları ayıranlar, şoförü haklı bulup, hep birden Amerikalıya çullanmışlar. Amerikalı yumruk, tekme, yağmuru altında kalınca, dayaktan kurtulmak için, kendisini dövünlerin gönülleri almak istemiş, onlara Türkçe sözde teşekkür ediyormuş durmadan. Hâlâ akıllanmadı diye, daha çok dövüyorlarmış.

Polis yetişip, Amerikalıyı kurtarmış. Amerikalı da polise o ayıp lâfı söyleyip teşekkür etmez mi! Herkesin içinde polise hakaret...

Polis, Amerikalıyı yakalayıp karakola götürmüş. Komser yabancısı olduğunu öğrenince Amerikalıyı salverecekmiş, ama A-

merikalı, anlayış gösterdiği için komşere de o lâfı söyleyip teşekkür etmiş. Tabii en sonunda kurtulmuş Amerikalı. Kurtulmuş ama, karakoldan çıkınca, doğru bir hastaneye gitmek zorunda kalmış. Dört gün hastanede yatmış.

Babamın anlattığı bu gülünç-lü olaya hepimiz kahkahalarla güldük.

Bir gün babam, anneme ertesi akşam evimize yemeğe konuk geleceğini söyledi. Gelecek olanlar, önemli kişilermiş. Annem de çok güzel bir sofraya hazırladı. Üç erkekle eşleri geldi. Sofraya oturuldu. Konuklar kardeşim Fatoş'u çok beğendiler. "Aman ne cici, ne uslu kız..." diyorlardı. Fatoş'u bu kadar terbiyeli yetiştirdiği için annemi kutladılar. Babam,

-Efendim, dedi, anneleri çocuklarımızı hiç sokağa bırakmaz. Kendi başlarına dışarı çıkmazlar. O yüzden terbiyeleri bozulmuyor.

Annem,

-Ne de olsa, sokak çocuklarından terbiyesiz lâflar öğrenebilirler. Onun için sokağa salıvermem.

Konuk kadınlardan biri,

-Çok doğru efendim, dedi, hattâ okulda bile çocuklarımızın terbiyesi bozuluyor. Göz değmesin maşallah çok terbiyelikimiz var.

Bu övgülerden pek şişinen Fatoş şımarmıştı. Konuklara, kendini daha çok beğendirmek için bütün marifetlerini göstermeye kalktı. Birdenbire babama,

-Ulan baba be!.. dedi.

Fatoş, bu sözlerine her zamanki gibi gülüneceğini sanıyordu. Gülündü gülünmesine ama, çok soğuk ve çok kısa bir sırıtış.. Soğuk bir sessizlik oldu.. Babam ne diyeceğini bilemedi. Fatoş, neden gülünmediğini anlayamadığı için, gösterisini bir daha tekrarladı:

-Ulan baba be!..

Sonra da gülümsiyerek, baktı ben neler söylüyorum gibi-lerden, ordakilerin teker teker yüzlerine baktı. Babam, durumunu kurtarmak için, sesini zorla yumuşatarak:

-Efendim kızım.. dedi.

-Baba be!

Kaşları çatılan babam,

-Söyle canım, ne var? diye bağırdı.

Ama niçin gülmiyordu bu insanlar her zamanki gibi?

-Baba be yahu.. Ulan baba be!..

Annem, soğuk soğuk gülümsemeye çalışıyordu. Fatoş, konukları ille de güldürmek istiyordu. Hani, babamın Amerika-

lı mühendise öğrettiği o ayıp lâf var ya, işte o lâfı söyledi. En sonunda başarmıştı. Konuklar, kendilerini tutamayıp kahkaha-yı bastılar. Ama babamın suratı iyice asılmıştı. Gülüşmeler karşısında çok beğenildiğini sanan Fatoş, o ayıp lâfı birkaç kere tekrarladı. Annem baklı ki, sonu gelmeyecek, kaşlarını çatıp,

-Sus bakayım, şimdi ağzına biber doldururum... dedi.

Fatoş beğenileceği yerde, bir de üstelik herkesin içinde azarlanınca, ağlamaya başladı. Ağlama değil, zırlama... Fatoş'u bir türlü susturamıyorlardı. Annem, elinden tutup çıkar-dı ordan, yalağına yatırdı. Ama içerden ağlaması duyuluyordu.

Konuk kadınlardan biri anne-mi arıtmak için,

-Üzülmeyin efendim, dedi, bizimkiler daha neler söylüyor-lar.. Sizinki yine iyi maşallah.. Daha küçük, akli ermez...

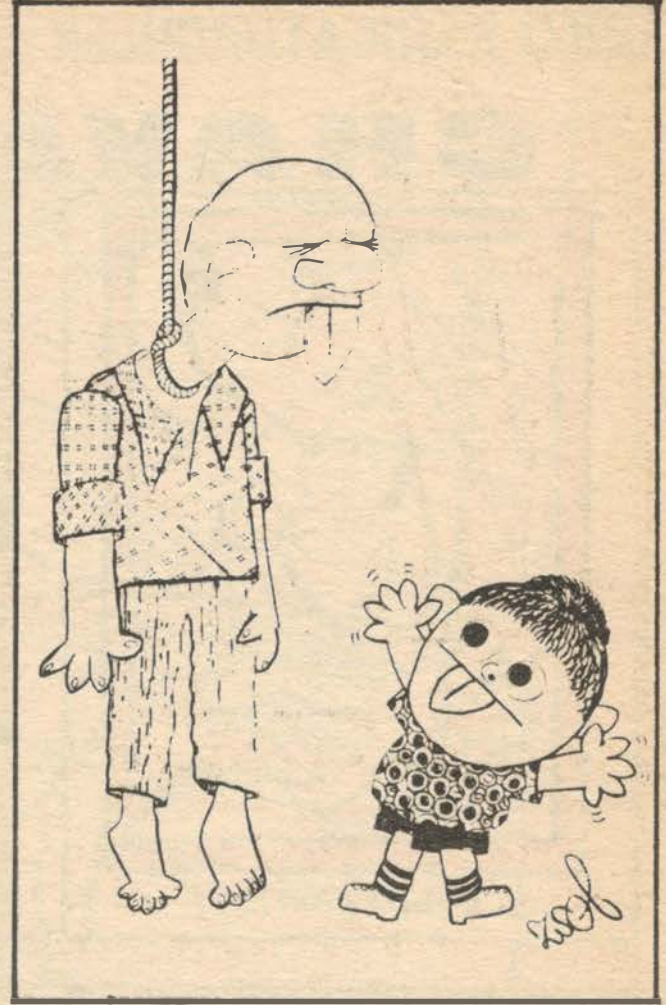
ESKİ TANIDIK

İki kardeş yutkunarak mutfaktaki pastaya bakıyor-lardı. On yaşındaki oğlan, kardeşine,

-Annemden ikimiz için bir pasta iste, diye fısıldadı.

Bir yaş küçük olanı,

-Yok, dedi, sen iste - sen daha iyi olu-. Ne de ol - sa sen annemi benden önce tanıyorsun.

Babam, Fatoş'un söyledik-le-rine pek şaşmış görünerek,

-Kimden öğreniyor bu lâfla-rı bilmem ki... dedi.

Annem,

-Hiç de sokağa bırakmayız.. Nerden duyar da öğrenir bu lâf-ları? dedi.

Ben, onların bu soruşlarını gerçek sanıp,

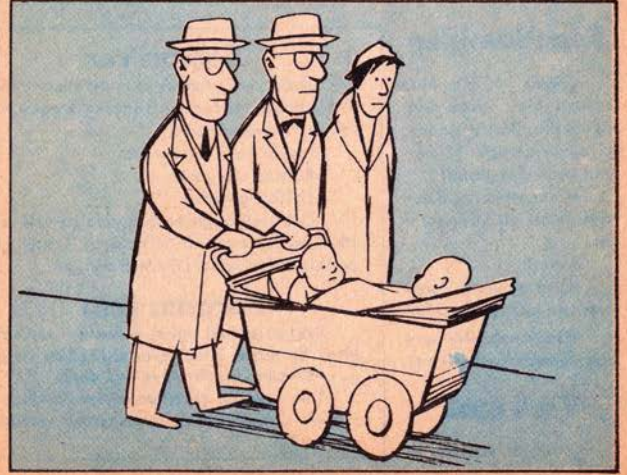
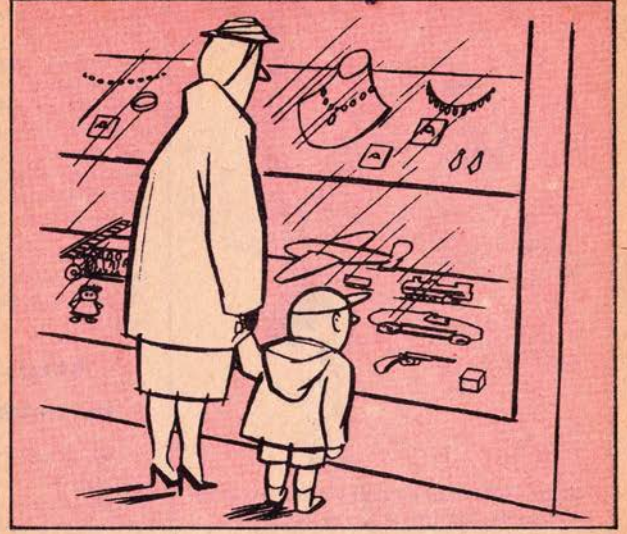
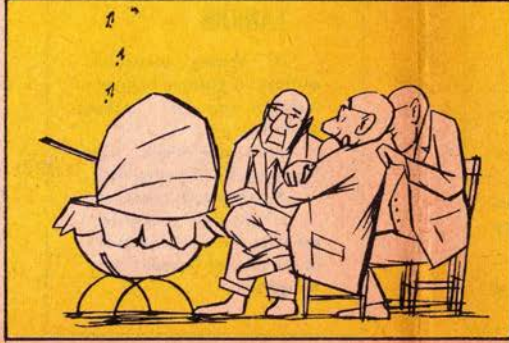
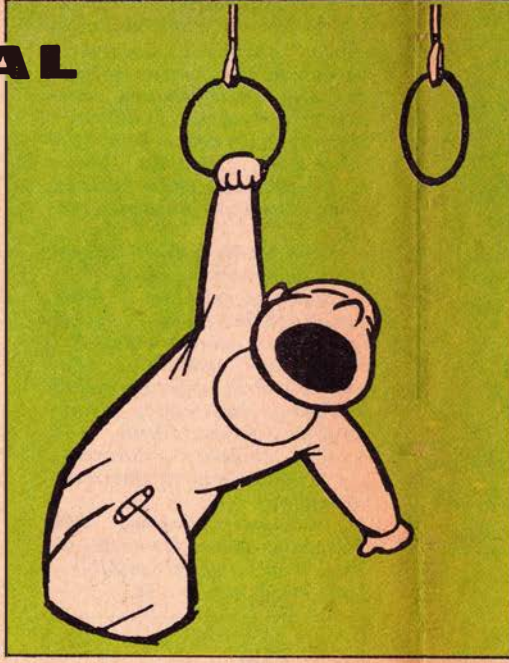
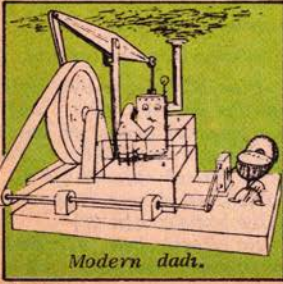
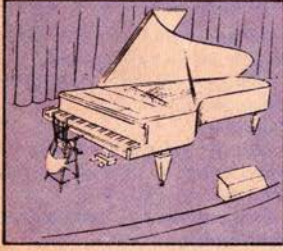
-Erde konuşulurken duyup öğreniyor... dedim.

Babam birden patlar gibi,

-Ulan, bizim erde öyle lâflar konuşulur mu be! diye bağı-rınca, konuklar gerçekten kendi-lerini tutamayıp güldüler. Ba-bam da gülmek zorunda kaldı.

Konuklar gidince, babam be-ni iyice haşladı. Ben de,

Ne bileyim, ben gerçekten

-Bana on kuruşluk tuzla doksankuruş da geri verin. Bir lirayı yarın getiririm.

lar, birbirlerine dünya - ya nasıl geldiklerini an - latıyorlardı. Biri, kendi - sini leyleğin getirdiğini, biri de lahana içinde bulunduğunu söyledi. Bi - ri de, ana babasının onu çok lüks bir oyuncakçı dükkânından satın aldık - larını ileri sürdü. Küçük bir kız boynunu büküp,

-Biz yoksuluz, dedi onun için ana babam be - ni kendileri evde yap - mışlar.

Ateşle oynamak

Beş yaşındaki oğlan, dört yaşındaki kız arka - daşıyla caddede gidiyor - du. Karşıya geçmeleri ge - rekince oğlan, annesi -

Sepetlemişler

Doğalı on gün olan kardeşi, hiç durmadan ağlıyordu. Dört yaşında - ki oğlan, susmak bilme - yen kardeşini gösterip,

-Cennetten geldi de - diğiniz bu mu? diye sor - du.

Annesi,

-Evet oğlum, dedi kardeşin cennetten geldi.

-Şimdi anlaşıldı ora - dan neden sepetledikleri.

Yerli malı

Zaman var

Okula yeni atanmış olan öğretmen teneffüs - te bir küçük öğrencinin bahçede karnını tuta - rak kıvrandığını gördü,

-Neyin var? diye sordu.

-Karnım ağrıyor da...

-Helâya gitsene.

-Gideceğim, gideceğim ama zamanı var..

Hiç teneffüste gidilir mi helâya? Derse girin - ce izin istiyeyeğim öğretmenden...

Paranın üstü

Dört yaşındaki oğlan mahalle bakkalına girdi. Bir gazoz istedi. Gazozu içtikten sonra,

-Babamın hesabına yazın! dedi.

Tam kapıdan çıkarken geriye döndü,

-Peki ama dedi paranın üstünü vermiyecek misiniz?

nin ögütlerini hatırlayarak, kızı,

-Elinden tutmama, müsaade eder misin? dedi...

Kız,

-Ama siz ateşle oynuyorsunuz? dedi.

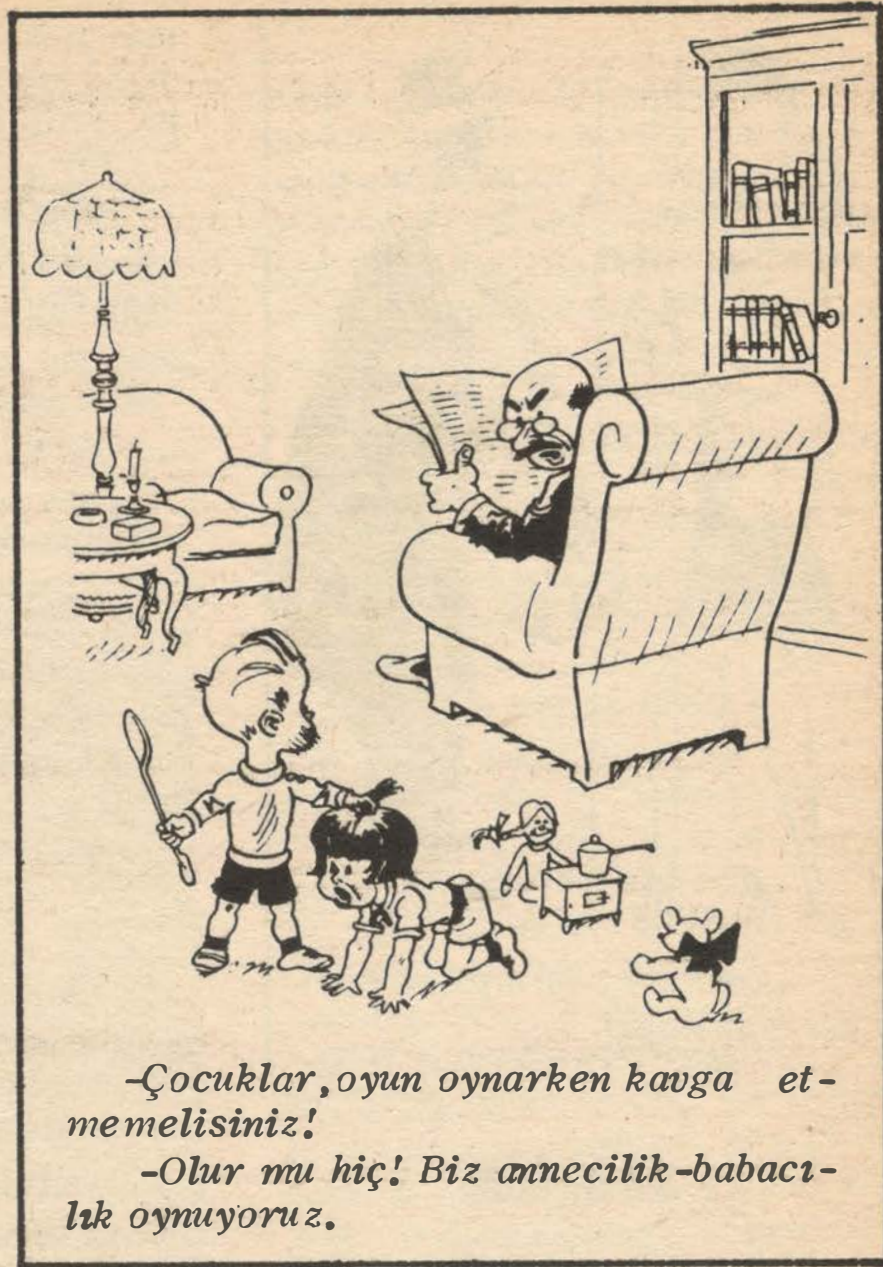
Allahın

Annesi, iki tane yirmi beş kuruş verdi.

-Biriyle kendine dondurma al, öbür yirmi beşi de cami yaptırma derneğinin kutusuna at! dedi.

Dondurmacının önüne gelince çocuk dayanmadı, iki yirmi beş kuruşu verip iki tane dondurma aldı, ama dondurmalarından biri yere düştü. Çocuk kendi kendine

-Allah'ın dondurması yere düştü! dedi.

-Çocuklar, oyun oynarken kavgamemelisiniz!

-Olur mu hiç! Biz annecilik-babacılık oynamıyoruz.

Opera nedir?

Yedeksubay öğretmen, atandığı köy okulundaki öğrencilerine operanın ne olduğunu sordu. Birisi, operanın bir hayvan olduğunu, bir çocuk da meyva olduğunu söyledi, elini kaldıran bir öğrenci de,

-Hayır öğretmenim opera bir dandır, dedi.

Başka bir çocuk,

-Yanlış, dedi, ben Ankara'ya gittim, operayı biliyorum.

-Söyle öyleyse, nedir opera?

Çocuk güvenle cevap verdi:

-Opera, otobüs durağıdır öğretmenim.

Fark

Derste öğretmen madamla matmazel arasındaki farkı öğretiyordu:

-Evlenmemiş kadına matmazel denir. Madam ise evlenmiş kadındır. Anlaşıldı mı? Şimdi söyleyin bakayım bana, madamla matmazel arasında ne fark var?

Arka sıralardan bir ses duyuldu:

-Mösyö...

-Korkma canım, bizim de-
ğil komşunun...

Ya bu kim

Kadın, on bir yaşındaki oğluna aile albümünü gösteriyordu. Oğlan resimlerden birini gösterip birden sordu :

-Anne, plâjda, yanındaki bu genç erkek kim ?

-Baban oğlum... Babanla nişan-
lıyken, ilk plâja gidişimizde çekti-
miştik bu resmi ?

-Babam ha ? Ya, baba dediğim
bu dazlak kafalı, göbekli adam kim ?

İlk ders

Birinci sınıf öğrencileri ilk
derslerine girmişlerdi. Öğretmen,

-Okula girmeden neler biliyor-
sunuz bakalım dedi ona kadın can-

masını bilirsiniz her halde... On-
dan sonra da saymasını bilen var
mı içinizde ?

Bir minimini ayağa kalktı :

-Ben sayarım. Bir, iki, üç, dört,
beş, altı, yedi, sekiz, dokuz, on, vale,
dam, ruva, as...

Zamane

Anne kucığına oturttuğu küçük
kızını sevip okşuyordu. Bir ara,

-Kan, ter, göz yaşı... diye mırıl-
dandı, sonra kızına sordu :

-Söyle bakalım, bu söz nereden
gelmiş biliyor musun ?

Küçük kız biraz düşünüp cevap
verdi :

-Evlenme töreni !

Evlilik

Beş yaşındaki oğlanı, ablasının
düğünü çok ilgilendiriyor, bu yüz-
den de önüne gelene,

-Evlenmek ne demek ? diye dur-
madan soruyordu.

Bu sorusuyla evdekileri öyle
bezdirmişti ki, kimse ona cevap
vermiyor, o da cevap almadıkça
büsbütün azıp boyuna soruyordu. Dü-
ğün telâşı içindeki annesi sonunda
öyle kızdı ki, onu kucığına yatırıp,

-Evlenmenin ne olduğunu mu
öğrenmek istiyorsun, peki ben şimdi
sana öğretirim... deyip kıcına kıcı-
na vurarak bir güzel patakladı...

Düğün gecesi, konukları ablasını
kutlarken o da gülümseyen ablasına
sokulup eteğinden çekti,

-Hişt, abla bana bak dedi, ben
senin başına gelecekleri biliyorum ;
eğer sen de bilseydin böyle sırtıp
durmazdın

Karamürsel (İz - mit) -Orman Bölge Şef ligi, Mehmet Çıvgı - ner

145 ALLAHIN KIRI

Köylerde, evlerde helâ yoktu. Genç kayma - kam, gezdiği köylerden, birinin alanına genel helâ yaptırttı. Ertesi yıl aynı köye geldiğinde genel helânın hiç kulla - nılmadığını, tertemiz ka - dığını görünce, muhta - ra, neden helâyı kullan - madıklarını sordu.

Muhtar,

-Pislik olur, kokar dedi,

-Yıkar, temizlersi - niz...

Muhtar iki elini ya - na açıp,

-Allah Allah, de - di, yapma kaymakam bey, Allahın dağı kırk varken, biz dağda, kırdaki işimi - zi görürken, bize bir de kenef mi temizletecek - siniz...

Bilecik - Ertuğrul Lisesi Ed. 5/A, 1252, Çetin Özkan yazıyor:

146 OTUUUZ!

Erlere hesap öğreti - liyordu. Yeni okuma-yaz - ma öğrenen erlere su - bay, birden elliye kadar saydırıyordu. Sıra Meh - met'e gelmişti. Mehmet

Yarışma Fıkraları

yabildi. Subay ve erler Mehmet'i gayrete getiri - yorlardı:

-Hadi Mehmet!

-Kırk bir, kırk iki..

-Ha gayret...

-Kırk üç, kırk dört..

-Bravo...

-Kırk beş, kırk altı..

-Ha Mehmet.

-Kırk yedi, kırk se - kiz...

-De aman..

-Kırk dokuz...

-Yaşsa..Hadi Meh - met... Sonra...

Mehmet başarısın - dan sevinç içinde geniş bir soluk aldıktan sonra ağzı kulaklarında cevap verdi.

-Kırk dokuz ... O - tuuuuz!...

Ortaköy(İstanbul) Kabataş Lisesi, 3 Fen A. 397, Mehmet Öncü yazıyor:

147 BAĞIŞ

Bir milyoner, yakası - na Azrail yapışınca, he - men avukatını baş ucuna çağırıp vasiyetini yaz - dırmış:

-Filan yerdeki apart - manım büyük kızına, şu - radaki han ortanca kızı - na, küçük oğluma, fabri - ka hiirlik oğluma. Han

karıma..Arsa, küçük oğ - luma...

Adam sayıp durur - ken, bir ara verdiği so - luk molasını fırsat bilen avukat,

-Efendim, demiş, ha - yır kurumlarına hiç bir şey bağışlamıyacak mı - sınız?

-Haaa, iyi ki hatır - lattın yahu...Az kalsın unutuluyordum. Bu ay ba - şı ödenecek beş yüz bin liralık bir bonom var, onu da Kızılay'a bağış - liyorum.

Çankaya (Ankara) Mesnevi Sok.26/13 Kemal Üstay yazıyor:

148 TATLI MI TUZLU MU?

Hacettepe Üniversi - tesi, doğum bölümü, kısırlık kliniğinde, kadın hastalardan başka erkek hastalar da incelenmek - te, sperm muayeneleri yapılmaktadır.

Hekim, erkek hasta - lardan birine gerekli sa - lıkları verdi, dört gün cinsel perhiz yaptıktan sonra, tekrar muayene - ye gelmesini söyledi . "Cinsel perhiz'in ne de - mek olduğunu anla - mayan adam, odadan çık - tıktan kısa süre sonra

kapıyı açıp kafasını u-
zattı,

-Doktor hey, dedi, ya-
ni o dediğiniz perhizde
tatlı mı yasak, tuzlu mu?

Aksaray(Niğde) -
Aksaray Lisesi Türk-
çe Öğretmeni Esen
Yel yazıyor:

ORHAN BORAN'IA 149 PAPAĞAN

Orhan Boran'ı arka-
daşlarından biri yeme-
ğe çağırmıştı. Çağrılı-
lar epey kalabalıktı. Ev
sahibi, konuklarına ma-
rifetlerini gösterecek
olan papağanıyla övünü-
yordu ama Orhan Boran
bir kez ağzını açmış ol-
duğu için papağana bi-
türlü söz sırası gelmi-
yordu. Patlayacak gibi
olan papağan bir fırça-
tını bulup,

-Valla Orhan ağabey
ananın...dediyse de, o
sırada Orhan Boran ci-
garasını yakıp kaldığı
yerden lafa daldığından
papağan sözünün geri-
sini getiremedi. Orhan
Boran kadehini ağzına
götürüyordu ki, fırsat bu
fırsat deyip papağan sö-
zünün arkasını getir-
mek istedi:

-Karnında bir ay da-
ha kalsaymışsın...

Orhan Boran, yine pa-
pağanın lafını ağzına
tıkmişti. Fırsat kolla-

VIETNAM MAİ-LAI KİYİMİ ÜZERİNE:

-Önce kadınlarla çocuklar!

Orhan Boran'ın bir ök-
sürük arasından yarar-
lanıp sözünü tamamladı
-Sırf çene çıkacak-
mışsın

Kadıköy(İstanbul)
Bahariye İlkokulu Sı-
nıf: 5-No:1966 Güner
Karalekin yazıyor:

150 TARİH DERSİNDE

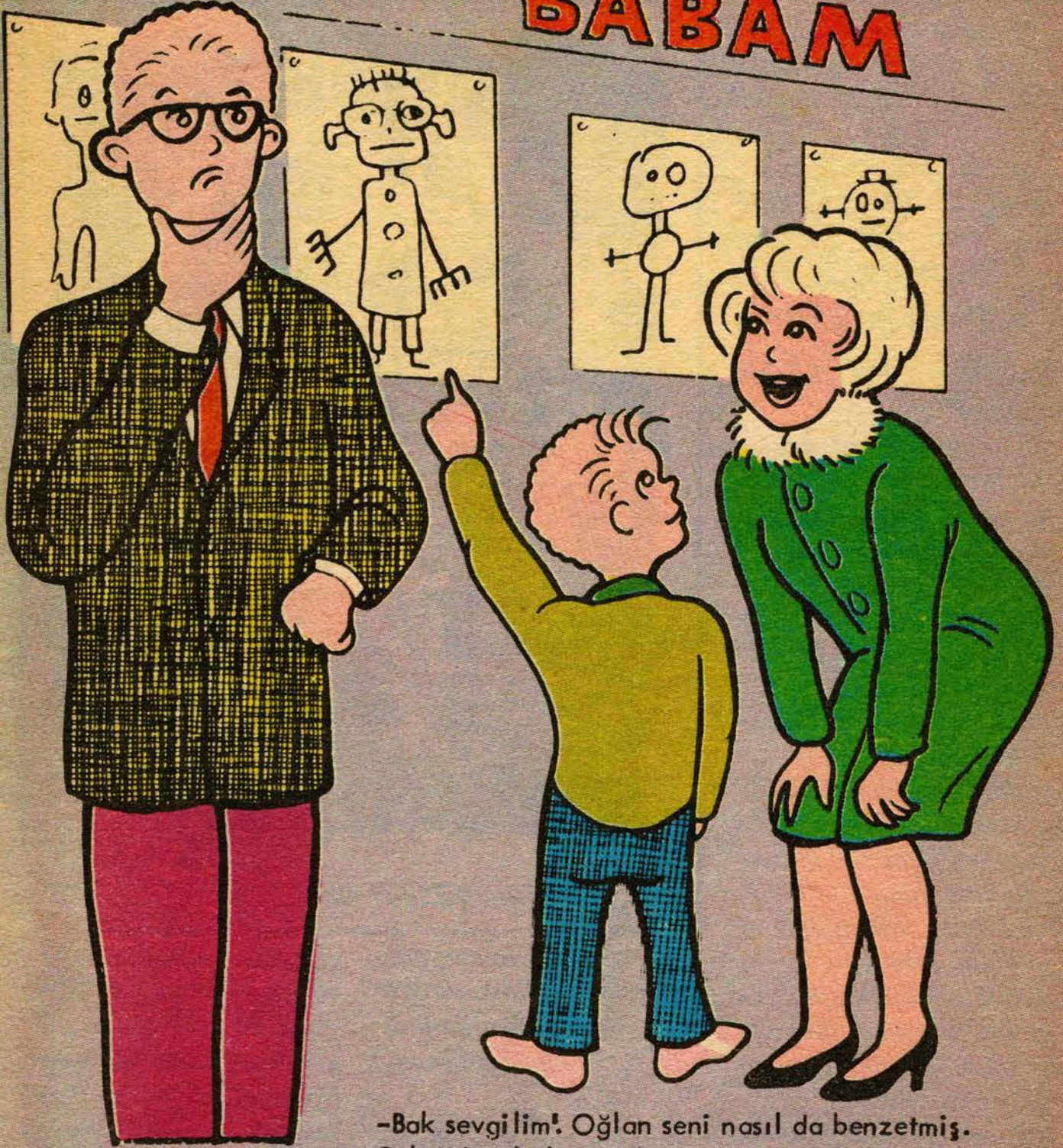
Öğretmen ön sıradan
kaldırdığı bir öğren-
ciye Ostrogot'ları an-
latmasını söyledi. Öğ-

ce sıfırı aldı. İkinci, ü-
çüncü, dördüncü öğren-
ciler de sıfır aldılar. Bu
sırada, arkada oturan
bir öğrenci hementarih
kitabını açmış, çabucak
Ostrogot hölümünüoku-
yuvermişti. Şansı var-
mış ki öğretmen onu
kaldırıp,

-Vizigot'ları anlat!
deyince öğrenci,

-Öğretmenim her-
kese Ostrogot'lar, Ost-
rogot'lar da, hana ge-
lince mi Vizigot'lar ?
dedi.

BABAM

-Bak sevgilim! Oğlan seni nasıl da benzetmiş.
Çok iyi yakalamış doğrusu...

Boyundan çok büyük değeri olan bu küçük boyutlu USTURA, bir büyük dergiye harcanan emek ve zamandan çok daha fazlasıyla ortaya çıkıyor. Ustura, gülmeniz içindir! Ustura düşünmeniz içindir! Ustura öğrenmeniz içindir! Onun için Ustura'ları biriktiriniz!...